

[Thøstrup.]

ligt. At regeringen foreslår skatteudskrivningsloven forlænget uændret, betyder ikke, at den forholder sig neutral over for beskatningen. Når de samme skatteprocenter anvendes over for stadig stigende indkomster, betyder det, at flere skatteydere underkastes en skærpet beskatning. Det er grunden til, at statens indtægter gennem den direkte beskatning øges væsentligt mere end stigningen i indtægterne, som finansministeren anslår til 7 pct. Vi er meget angstelige for, at denne udvikling vil bidrage til at svække befolkningens arbejdslyst og sparevilje. Den medfører en væsentlig skærpelse af sambeskatningen og forstærker det nuværende skattesystems andre uheldige virkninger.

Der er endnu et par forhold, jeg gerne vil omtale, selv om de ikke direkte giver sig til kende på budgettet, men de har den allerstørste betydning for den økonomiske situation.

Det ene er boligspørgsmålet. Vi har drøftet det så ofte i den sidste tid, at jeg ikke skal gå i enkeltheder. Vi kan vist alle blive enige om, at en løsning er nødvendig. Den højtærede boligminister sagde under den fjernsynsudsendelse, hvori både han og jeg var med, at han og jeg ikke var så uenige. Det radikale venstres ordfører, det ærede medlem fru Else-Merete Ross, har givet udtryk for anskuelse, der ligger meget nær de anskuelse, vi både i venstre og i mit parti nærer. Hvorfor skulle det da være så umuligt at nå til en løsning? Her mangler et initiativ fra regeringens side, et initiativ, der er meget påkrævet.

Må jeg dernæst nævne et andet forhold. Jeg er helt klar over, at den høje regering vedrørende mange af de problemer, jeg har nævnt, vil spørge mig, om jeg da slet ikke tænker på spørgsmålet om arbejdskraft, og at man vil foreholde mig, at jeg for nogle dage siden stod her på denne samme talerstol og forlangte bygning af flere og flere parcelhuse, og nu forlanger jeg veje, flyvepladser, broer, skoler og universiteter. Den høje regering vil spørge: ja men tror det ærede medlem dog, at der er arbejdskraft nok hertil? Jeg kan ikke skubbe disse indvendinger til side. Jeg kan indse, at vanskelighederne ved at skaffe arbejdskraft måske er større end vanske-

lighederne ved at skaffe penge, men her vil jeg gerne komme med et par betragtninger.

Jeg tror, at vi tænker i for gamle baner. Vi har de samme gamle fagskranker som før. Vi har i høj grad de samme lønsystemer som før, og vi regner stadig med strejke og lockout som det egentlige afgørelsesmiddel i konflikter. De grunde, der var for den nuværende organisationsform, var sikringen for at tage arbejde og sikringen for at få en rimelig løn, men disse grunde gælder i dag kun med modifikationer. Alle erkender vi, at fuld beskæftigelse er et grundprincip i vore politiske og økonomiske bestræbelser. Det er jo endog på en måde fæstnet i vor grundlov § 75, reglen om, at enhver arbejdsduelig borger skal have mulighed for arbejde på vilkår, der betrykker hans tilværelse. Vi kan vel også se, at man ikke mere i vort samfund kan komme ned på tidligere tiders arbejdsløsnings, og at de sociale sikringer, der er mod sygdom, ulykker o. s. v., og bestræbelserne for at skaffe pension i alderdommen vil blive yderligere udbygget.

Det er mit partis opfattelse, at hvis man lod de ændringer i arbejdsmarkedets struktur slå igennem, som den skete udvikling tilsiger, så ville vi få en intensivering og aktivisering i vor produktion, og én ting er i alt fald givet: yderligere beskatning af de jævne indtægter er ikke fremmende for arbejdsindsatsen.

Jeg skal da til slut sige, at det forelagte budget er større end noget tidligere. Det betyder flere skatter, og det betyder skatter, der mere end tidligere virker tyngende på den almindelige indtægt. Dette er i sig selv betænkeligt, men mere betænkeligt er det, at budgettet ikke giver løfte om nye initiativer. Vi befinder os i dag her i landet på en almindelig vesteuropæisk velstandsbølge. Regeringen lader sig bære af denne bølge uden selv at komme med nyt initiativ og ny indsats. Vi har fra mit partis side anvist nye veje, og det er vor tro, at vi ved at følge disse og ved at lade fri konkurrence og privat initiativ slå igennem vil kunne fortsætte fremgangen.

Med disse ord skal jeg give mit partis tilsagn om en velvillig behandling af det foreliggende finanslovsforslag.